

[Niels Ravn.]

ling, blive principielle. Vi mener i det konservative folkeparti, at hvis man fortsætter med denne lovgivning ad de gamle baner og rokerer lidt med beløbene, er det direkte at sidde folkeafstemningens resultat overhørig. Statsministeren erklærede jo efter folkeafstemningen, at regeringen ville tage den til efterretning. De i lovforslaget foreslåede udlånsbeløb skal bevilges og bruges til foranstaltninger, der direkte har tilknytning til den lovgivning, vi diskuterede i sommer. Det konservative folkeparti og venstre fremsatte da vore principielle synspunkter om, hvorledes vi ønskede statshusmandsloven ændret, og en ændring heri ville også have medført principielle ændringer i udlånsloven, det er klart. Det har regeringen ikke ønsket; man fortsætter, som om intet var sket. Man nedsætter udlånsbeløbene til de nye brug; vi mener, at de praktisk talt helt burde sløjfes. Der kan være områder i Nordslesvig, i den vestlige del, hvor det kan være rigtigt at oprette nye brug, men det skal efter vor opfattelse være brug af en helt anden størrelsesorden end den, der gives mulighed for efter denne lov.

Den form for sammenlægning, som denne lovgivning giver mulighed for, er efter min mening af en sådan beskaffenhed, at de brug, vi får ud af det, vil vise sig i løbet af få år ligeledes at være uegnede, og derfor kan vi heller ikke stemme for dette afsnit. Finansieringsformen, udlånsformen, er vi også imod. Endelig mener vi, at selve jordrenteprikket burde tages op til revision. Der er ude i befolkningen — ikke mindst i de grupper, som lever under jordrenteprikket — et stigende ønske om at komme bort fra denne brugsform. Også her fortsætter man imidlertid, som om intet var sket.

Af disse principielle grunde kan vi ikke støtte det foreliggende lovforslag, men må vende os imod det.

Axel Sørensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger her ved anden behandling, da vi fra det radikale venstres side har tiltrådt det lovforslag, der er blevet fremsat af landbrugsministeren, men jeg vil gerne føje til, at det glædelige har vist sig, at de lidt bedre økonomiske vilkår for landbruget

har givet sig udtryk i, at der er flere ansøgere nu, end der er jord til. Et fingerpeg i den retning til gavn for landbruget kan vi ikke have noget imod, og derfor vil vi stemme for lovforslaget.

Morten Lange: Man hører fra denne talerstol fra tid til anden nogle meget luftige bemærkninger. Det forekommer mig, at den ærede ordfører, der fik dette lovforslag kædet sammen med jordlovene, var ude i spekulationerne. Jeg kan ikke se, at det har nogen særlig forbindelse med de love, der blev forkastet i sommer.

Hvorom alting er, den enkle kendsgerning står tilbage, at der er opstået den praksis, at vi via husmandsloven giver støtte til oprettelse af nogle enkelte husmandsbrug i Sønderjylland. Det er ikke landbrugsreformer, men en ganske beskedent form for grænsepolitik, og jeg går ud fra, at den kan være rimelig. I det hele taget er afsnittet om oprettelse af nye brug efterhånden så beskedent, at loven ikke fortjener sin titel, men det har vi snakket om tidligere.

Jeg tror heller ikke, der er nogen stor trang til oprettelse af nye brug i Danmark, ikke før vi kommer ind på en ganske ny vurdering af brugsformerne, men alt det er blevet sagt så mange gange, at det ikke skal gentages.

Ikke desto mindre, sådan som forholdene ligger, er vi fra mit partis side tilbøjelige til at stemme for dette lovforslag. Der er ikke tale om en landbrugsreform, men blot om en ganske forsigtig videreførelse af nogle sammenlægningsprincipper, som bestemt ikke skal føres for langt, inden vi har en langt grundigere analyse af forholdene.

Bækgaard: Jeg har gentagne gange givet udtryk for, at denne lovgivning er forældet i sin nuværende form, og at den bør deles i en sammenlægningslov og i en lov for gartneri, og jeg vil endnu en gang henstille til udvalgsflertallet, at de 4 mill. kr., der er afsat i lovforslaget til oprettelse af nye brug, bliver overført til sammenlægningsøjemed. Det er den eneste rigtige løsning, såfremt denne lovgivning ikke skal gå over i historien som tegn på, at man ikke har villet drage lære af tidens udvikling.

De uafhængige kan altså ikke støtte lov-